

*Dosarul nr.1-315/2017
(41-1-17969-28102015)*

S E N T I N T Ă
ÎN NUMELE LEGII

05 septembrie 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
Grefierii

Serghei Papuha

A. Țabur, Bahmutean C., A. Dorojneac, Al. Gorea,
M. Profir, V. Ursachi, I. Orioglo, L. Țîbunovici,
V. Soltan, I. Busuioc, E. Tărăcilă, M. Ababii,
N. Bargin, R. Nițuleac

Cu participarea:

Procurorului

Aliona Burlacu

Procurorului

Ion Geru

Procurorului

Viorel Postovanu

Apărătorului inculpatului

Radu Căuș

Apărătorului inculpatului

Ion Popescu

Apărătorului inculpatului

Mihaela Cegan

a examinat în ședință de judecată deschisă cauza penală, în ordinea procedurii generale de învinuire a lui :

Zaviortchin Alexandr *****, născut *****,
cetățean al RM, studii medii, supus militar,
anterior judecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute la **art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM**

Termenul de judecare a cauzei: 05.11.2015 – 05.09.2022.

Sentința integrală pronunțată la 05 septembrie 2022.

Procedura de citare fiind legal executată.

Acuzatorul de stat, din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Viorel Postovanu, în ședință de judecată a solicitat de a-l recunoaște pe Alexandr Zaviortchin culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu ispășirea pedepsei în

penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării bunurilor și al mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani. A include în termenul de ispășire a pedepsei deținerea acestuia în stare de arest preventiv. Corpurile delictelor: procura nr. 1446 și nr. 1445, ambele din 12.05.2009 a le păstra la materialele cauzei penale și a admite acțiunea civilă în sumă de 28000 Euro înaintată de către partea vătămată Zinaida Uleatovscaia.

Apărătorul inculpatului Alexandr Zaviortchin, avocatul Mihaela Cekan, a solicitat emiterea în privința inculpatului Alexandr Zaviortchin a unei sentințe de achitare.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T :

Alexandr Zaviortchin, în perioada anilor 2009 – 2010, împreună și în urma unei înțelegeri prealabile cu Valeri Țurcan și Irina Bounegru, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, utilizând procura cu seria AN și nr. 127010 din 12.05.2009, perfectată de notarul Nelli Pancova, din numele lui Serghei Martîniuc, care conform raportului de expertiză nr. 69 din 08.09.2010 s-a constatat că nu a fost semnată de mandant, Serghei Martîniuc, ci de o altă persoană, la data de 24.02.2010 au privatizat, apoi la 03.03.2010 acționând din numele lui Serghei Martîniuc, la notarul Maria Stog, au încheiat contractul de vânzare cumpărare nr. *****, înstrăinând astfel apartamentul ***** lui Alexandr Zaviortchin, iar la 16.04.2010, continuându-și acțiunile sale infracționale au încheiat un alt contract de vânzare cumpărare nr. ***** în fața aceluiași notar – Maria Stog, prin care apartamentul indicat a fost vândut Zinaidei Uleatovscaia contra sumei de 28000 Euro, cauzând prin acțiunile sale intenționate părții vătămate Zinaida Uleatovscaia o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 28000 Euro, care la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial al BNM constituia echivalentul a 474448,8 lei.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat fapta incriminată inculpatului Alexandr Zaviortchin în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi „escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune

și abuz de încredere, săvârșită de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”.

În cadrul ședinței de judecată prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Râșcani, Viorel Postovanu, a fost dispusă modificarea învinuirii înaintate anterior lui Alexandr Zaviortchin.

Astfel, Alexandr Zaviortchin, în urma unei înțelegeri prealabile cu Valeri Țurcan și Irina Bounegru în dobândirea, prin inducerea în eroare a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte minciunoase, a unor mijloace bănești în proporții deosebit de mari, sub pretextul vânzării apartamentului *****, care de fapt aparținea lui Serghei Martîniuc, însă de care, prin uz de fals, a fost deposedat ilegal, au dobândit ilicit de la Zinaida Uleatovscaia mijloace bănești în sumă de 28000 Euro, echivalent, conform cursului oficial de schimb valutar al BNM cu suma de 474448,8 lei, ce constituie proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe.

În perioada anilor 2009 – 2010, utilizând procura eliberată din numele lui Serghei Martîniuc, cu seria AN și nr. 127010 din 12.05.2009, autenticată notarial de notarul Nelli Pancova, și care conform raportului de expertiză nr. 69 din 08.09.2010, este falsă, și anume semnătura executată din numele lui Serghei Martîniuc a fost executată nu de către acesta, dar de către o altă persoană, la data de 24.02.2010 au privatizat, apoi la 03.03.2010 acționând din numele lui Serghei Martîniuc, la notarul Maria Stog, au încheiat contractul de vânzare cumpărare nr. *****, înstrăinând astfel apartamentul ***** lui Alexandr Zaviortchin, iar la 16.04.2010, continuându-și acțiunile sale infracționale au încheiat un alt contract de vânzare cumpărare nr. *****autenticat notarial de către același notar Maria Stog, prin care apartamentul indicat a fost vândut Zinaidei Uleatovscaia contra sumei de 28000 Euro, echivalentul conform cursului oficial de schimb al BNM cu suma de 474448,8 lei, astfel cauzând, prin acțiunile sale intenționate, părții vătămate daune materiale în proporții deosebit de mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Alexandr Zaviortchin a comis escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte minciunoase sau ca minciunoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșită de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari, infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal.

La data de 28.10.2015 cauza penală a fost expediată în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, fiind repartizată, judecătorului Serghei Papuha.

În ședința de judecată, inculpatul Alexandr Zaviortchin, vina în comiterea faptei nu o recunoaște și a căzut de acord de a face declarații. Astfel, menționează, că în anul 2010 a fost concediat de la serviciu și locuia într-un apartament cu cumnatul său în mun. Chișinău, lucrau ocazional și achitau chiria. La cumnatul său veneau mai mulți cunoscuți și un băiat a întrebat dacă este posibil de a transcrie un apartament pe numele cumnatului, căci el avea ceva nereguli, faptul dat i-a fost povestit de către cumnatul său. Apoi s-au întâlnit cu persoana pe nume Slavic, care i-a comunicat că totul este legal, va fi transcris apartamentul, iar el va primi suma de 4000 lei, a căzut de acord și au stabilit o întâlnire. În sectorul Râșcani din mun. Chișinău, s-au întâlnit cu două persoane, un bărbat pe nume Jora și o persoană pe nume Maria, ulterior a aflat că numele de familie al acesteia este Bounegru. Împreună cu ei au intrat la un notar amplasat în clădirea ”Союз”, unde au perfectat actele pe apartament pe numele său, i s-a comunicat că apartamentul se vinde. Aproximativ peste două luni de el s-au apropiat cumpărătorii, el a deschis, au fost câteva persoane, o persoană a refuzat, iar o persoană pe nume Zinaida a fost de acord și a solicitat actele pentru verificare. Ulterior a fost telefonat, i s-a comunicat că actele sunt în regulă și că este de acord de a procura apartamentul. La notar au perfectat actele și doamna a achitat, ulterior a fost telefonat să aducă banii la stația amplasată lângă clădirea ”Союз”. La locul respectiv fiind un automobil de culoare neagră, a transmis banii persoanelor de gen masculin și la întrebarea sa când, au răspuns că va fi telefonat, dar nici până la ziua de azi nu a fost telefonat. Propunerea a parvenit de la cumnatul său, nu ține minte, însă a semnat pentru gestionarea apartamentului, nu ține minte suma. Dna Uleatovscaia i-a transmis suma de 16 mii Euro chiar în biroul notarului, a scris o recipisă prin care confirmă că a primit banii și timp de 3 zile urma să elibereze apartamentul, încă acolo nu erau hainele sale, despre faptul dat a comunicat. A scris recipisa precum că va elibera apartamentul. A primit banii, s-au despărțit și a fost telefonat de către un bărbat să aducă banii, i s-a spus că va vedea un automobil de culoare neagră și acolo să aducă banii. În anul 2015 a fost arestat. Nu se consideră vinovat de cele întâmplate, consideră că a fost folosit, deci este parte vătămată. Ulterior, a conștientizat că a comis o greșeală, cu dna Uleatovscaia s-a văzut doar în anul 2016 când a fost arestat, aceasta nu a încercat să ia legătura cu el. Concretizează că i se spunea ce sumă urmează să propună.

În ședința de judecată fiind audiat partea vătămată Zinaida Uleatovscaia, a declarat, că pe Alexandr Zaviortchin îl cunoaște. În anul 2010, fiica sa și soțul ei au căutat apartament, întâi au căutat pe ziarul ”Makler”, ulterior au dat de anunțul lui Alexandr Zaviortchin. Au înțeles să se întâlnească, de la început s-a întâlnit fiica sa cu soțul, au mers la apartamentul *****, iar Alexandr Zaviortchin s-a prezentat ca stăpânul apartamentului. A doua oară a mers și ea să vadă apartamentul, unde prima dată l-a văzut pe Alexandr Zaviortchin, care s-a

prezentat ca stăpân al apartamentului și i-a prezentat actele pe apartament. Suma apartamentului a fost stabilită în mărime de 31500 Euro, doar că apartamentul este într-o stare deplorabilă și au negociat, având posibilitate de a face reparație în apartament cu propriile forțe, au indicat toate neajunsurile și au negociat la suma de 28000 Euro. Alexandr Zaviortchin a prezentat toate actele pe apartament pentru a avea posibilitate de a le verifica, verificând actele se primea că procurau apartamentul prin procură, fiind indicat notarul Maria Stog, au mers la biroul notarului, au explicat situația și au indicat că vor să procure apartamentul prin procura perfectată de ea. Maria Stog a confirmat perfectarea procurii, anterior procura era eliberată din numele Nelii Pancova, în prezența lor notarul a telefonat-o pe ultima și a confirmat procura înregistrată. Ulterior personal a mers la Nelii Pancova, care a confirmat legalitatea actelor, au verificat apartamentul și la ÎS "Cadastru" referitor la sechestrul, fiind confirmat faptul că apartamentul este fără aplicarea sechestrului. La întrebarea către Alexandr Zaviortchin de ce vinde apartamentul, acesta a comunicat că a procurat apartamentul de la un prieten, plecat la moment în Federația Rusă, urma să repare apartamentul și să îl realizeze mai scump, însă din motiv că i s-a propus o afacere a hotărât să realizeze apartamentul la un preț mai redus. A avut încredere în Alexandr Zaviortchin, deoarece acesta formula gândurile corect, vorbea bine și s-au înțeles să perfecteze tranzacția după realizarea apartamentului său personal. Tranzacțiile au fost una după alta. Personal în prezența notarului a transmis suma de 28 mii Euro, a semnat că nu are pretenții și în recipisă a indicat că a lăsat careva lucruri în apartament și timp de trei zile le va ridica. Din acel moment nu s-au mai văzut, acesta a dispărut, după o perioadă de timp a venit proprietarul apartamentului, a acționat în judecată și au rămas fără apartament și fără nimic. Alexandr Zaviortchin a indicat că apartamentul îi aparține. La încheierea contractului de vânzare cumpărare a fost de unul singur, fiind în coridor, după care au intrat la notar și au perfectat contractul. La telefonat pe Alexandr Zaviortchin pe numărul de telefon mobil, la moment nu îl ține minte deoarece au trecut 6 ani, împrejur careva persoane suspecte nu erau și nici nu a avut nici o suspiciune, deoarece răspundea exact la întrebările adresate. În apartament s-au mutat pe data de 01 mai, iar aproximativ peste 10 zile sau două săptămâni a aparut stăpânul apartamentului, dl. Martîniuc. Concretizează repetat că banii au fost transmiși în biroul notarului, imediat.

În ședința de judecată la solicitarea acuzatorului de stat au fost date citire declarațiilor din cadrul urmăririi penale depuse de partea vătămată Serghei Martîniuc, care la data de 13.03.2017 a decedat, fapt confirmat prin copia actului de deces nr. 1137 din 14.03.2017 /f.d. 55-58 V. I și f.d. 57-60 V. II/.

Astfel, fiind audiat partea vătămată Serghei Martîniuc, a declarat, că apartamentul *****, îi aparține cu drept de proprietate privată, în care la momentul actual locuiește cu verișorul său Stepan Leunte și ultimul deține cu drept de

proprietate ½ cotă parte din apartament. Referitor la caz, reține, că în luna ianuarie 2009, la domiciliul său a venit nepotul său Valeri Țurcan, care i-a propus să meargă cu el la muncă în Federația Rusă. Deoarece nu avea loc de muncă și avea nevoie de bani pentru întreținerea sa, a fost de acord și în luna ianuarie 2009 a plecat cu nepotul său Valeri Țurcan la muncă în Federația Rusă, or. Astrahan. Drumul a fost achitat de nepotul său Valeri Țurcan, ajungând în *****, s-au angajat la muncă în construcții și locuiau într-un apartament închiriat. Peste un timp nepotul său Valeri Țurcan i-a propus să îi transmită pașaportul său străin și cheile de la apartamentul său din mun. Chișinău, pentru a nu le pierde sau să nu i le sustragă și deoarece avea încredere deplină în nepotul său Valeri Țurcan, i-a transmis ultimului pașaportul său străin și cheile de la apartamentul său din mun. Chișinău. Peste câteva zile nepotul său Valeri Țurcan i-a restituit pașaportul străin și i-a spus să îl păstreze la el, iar să-i transmită buletinul său de identitate și la transmis. Ulterior, peste câteva zile nepotul său Valeri Țurcan, i-a comunicat că trebuie să plece urgent în Republica Moldova, deoarece are de rezolvat câteva treburi urgente, însă ce anume nu i-a comunicat, dar i-a promis că în scurt timp va reveni și a plecat. Aproximativ peste trei luni nepotul său Valeri Țurcan a revenit în or. Astrahan, după care i-a spus că trebuie să plece urgent la muncă în or. Moscova, fiindcă acolo vor câștiga mai bine și deoarece avea încredere în nepotul său au plecat la muncă în or. Moscova. Ajungând în or. Moscova, buletinul său de identitate și cheile de la apartamentul său din mun. Chișinău au rămas la păstrare la nepotul său Valeri Țurcan, fiindcă ultimul i-a spus că el le va păstra în siguranță. Ulterior, peste câteva zile, nepotul său Valeri Țurcan i-a comunicat că iar trebuie să plece în Republica Moldova, fiindcă are de rezolvat câteva probleme urgente, după care a plecat, luând cu el buletinul său de identitate și cheile de la apartamentul său din mun. Chișinău, după care pe nepotul său nu l-a mai văzut. Aproximativ peste 3 luni a revenit în Republica Moldova și a plecat la apartamentul său cu ***** din ***** din mun. Chișinău și de la vecini a aflat că apartamentul său a fost vândut unor persoane străine, în lipsa sa. A discutat cu noua proprietară a apartamentului Zinaida Uleatovscaia, care i-a comunicat că, a procurat apartamentul de la Alexandr Zaviortchin, la prețul de 28 mii Euro și nu are de gând să restituie sau să plece din apartament, comunicându-i să plece unde dorește. Văzând aceasta, și-a dat seama că nepotul său Valeri Țurcan, în lipsa lui, în timp ce se afla la muncă în Federația Rusă, fără permisiunea sa și folosindu-se de buletinul său de identitate și cheile de la apartamentul său a perfectat la notar procuri falsificate din numele său, în baza cărora a privatizat apartamentul și a vândut apartamentul său unor persoane străine, cauzându-i astfel o daună materială considerabilă și lăsându-l în stradă, deoarece nu avea alt loc de trai. După aceasta, pe faptul dat s-a adresat cu plângere la Procuratura s. Râșcani mun. Chișinău și în urma efectuării expertizei criminalistice s-a stabilit că semnăturile din procurile din

numele său, nu îi aparțin și în baza acesteia, s-a adresat cu cerere în instanța de judecată, fiind anulate procurile din numele său și anulate contractele de vânzare cumpărare pe apartamentul său, fiind restabilit în dreptul de proprietate pe apartamentul său cu *****.

La baza acuzațiilor înaintate inculpatului acuzatorul de stat a adus drept probe:

Raportul de expertiză grafoscopică nr. 69 din 08.09.2010, potrivit căruia semnătura din rubrica "Mandant" din procura cu nr. 1445 din 12.05.2009 din numele lui Serghei Martîniuc pe numele Irinei Bounegru, nu a fost executată de către Serghei Martîniuc, dar de către altă persoană, /f.d. 74-85 V. I/;

Procesul verbal de ridicare din 15.10.2013, potrivit căruia de la notaru Nelli Pancova a fost ridicată procura nr. 1446 din 12.05.2009, /f.d. 35-36 V. II/;

Raportul de expertiză grafoscopică în comisie nr. 7947 din 11.11.2013, potrivit căruia s-a constatat: inscripțiile manuscrise și semnăturile la rubricile "Mandant" din procura cu nr. 1445 din 12.05.2009, procura cu nr. 1445 din 12.05.2009, cu seria AN nr. 127010 și procura cu nr. 1446 din 12.05.2009, au fost executate de una și aceeași persoană. Inscripțiile manuscrise și semnăturile la rubricile "Mandant" din procura nr. 1445 din 12.09.2009, procura nr. 1445 din 12.05.2009, cu seria AN nr. 127010 și procura cu nr. 1446 din 12.05.2009, cu modelele de scris a lui Serghei Martîniuc, Valeri Țurcanu, au fost executate, probabil de Valeri Țurcanu. Semnăturile la rubricile "Notar privat" din procura cu nr. 1445 din 12.05.2009, procura cu nr. 1445 din 12.05.2009, cu seria AN nr. 127010 și procura cu nr. 1446 din 12.05.2009 au fost executate de către Nelli Pancova, /f.d. 46-53 V. II/;

Hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 15.06.2011 și decizia Curții Supreme de Justiție din 20.02.2013, prin care a fost admisă și menținută acțiunea lui Serghei Martîniuc și declarată nulă procura cu nr. 1445 din 12.05.2009 din numele lui Serghei Martîniuc pe numele Irinei Bounegru, precum și declarat nul contractul de vânzare cumpărare a ***** din *****, mun. Chișinău cu nr. ***** din 03.03.2010, încheiat între Irina Bounegru din numele lui Serghei Martîniuc cu Alexandr Zaviortchin și contractul de vânzare cumpărare a ***** din ***** mun. Chișinău cu nr. ***** din 16.04.2010, încheiat între Alexandr Zaviortchin și Zinaida Uleatovscaia, ultima fiind evacuată din acest apartament, fără acordarea altui spațiu locativ, /f.d. 171-184 V. I/;

Recipisa din numele lui Alexandr Zaviortchin, potrivit căruia confirmă că a primit de la Zinaida Uleatovscaia bani în sumă de 28000 Euro pentru apartamentul ***** din ***** mun. Chișinău. De asemenea se menționează că, în cazul apariției problemelor cu retragerea vizei de domiciliu a locatarilor precedenți, Alexandr Zaviortchin se obligă să ia asupra sa toate cheltuielile de judecată, /f.d. 28 V. I/;

Contractul de vânzare cumpărare nr. ** din 03.03.2010***, încheiat la notarul Maria Stog, potrivit căruia Serghei Martîniuc, prin intermediul Irinei Bounegru a vândut, iar Alexandr Zaviortchin a cumpărat apartamentul ***** din *****/f.d. 47-49 V. I/;

Contractul de vânzare cumpărare nr. **din 16.04.2010***, încheiat de notarul Maria Stog, potrivit căruia Alexandr Zaviortchin a vândut iar Zinaida Uleatovscaia a cumpărat apartamentul ***** din *****/f.d. 45-46 V. I/.

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la ședința de judecată, examinând materialele cauzei penale și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de intima convingere, instanța de judecată constată următoarele.

La adoptarea sentinței instanța de fond se va călăuzi de prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3) și art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, aceste dispoziții legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să fie soluționate următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

În același timp instanța de judecată face trimitere și la prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză penală urmează a fi motivate. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franței din 1998, Helle contra Finlandei 1997 și Boldea contra României din 2007, CEDO a arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CEDO a arătat obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților.

Analizând probele cercetate în cadrul ședinței de judecată prin prisma prevederilor art. 101 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, în virtutea căruia fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajunge la concluzia că în ședința de judecată, cu certitudine a fost dovedită vinovăția lui Alexandr Zaviortchin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, conform indicilor: „Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșită de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari”.

Instanța de judecată reține, *obiectul juridic special* al escrocheriei are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. *Obiectul juridic secundar* al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

În ipoteza infracțiunii de escrocherie, nu se întrevade un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bazeze pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia.

Obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau în abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin *înșelăciune* se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în

cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

Cea de-a doua modalitate sub care se înfățișează acțiunea adiacentă în cazul escrocheriei, mult mai puțin răspândită, este abuzul de încredere. În ipoteza *abuzului de încredere*, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă. Ultima este, de regulă, proprietarul sau administratorul unei anumite mase patrimoniale. De regulă, raporturile de încredere decurg din încheierea unor convenții de drept civil (mandat, depozit, asigurare, comision, administrare fiduciară etc.) sau din alte fapte juridice. În alte cazuri, aceste raporturi se creează pe fondul atitudinii de colegialitate, prietenie, afecțiune între făptuitor și victimă, atitudine care, de multe ori, este artificial creată și susținută, timp îndelungat, prin eforturile făptuitorului.

Prezența semnelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a laturii subiective se atestă și prin prisma explicațiilor oferite de Plenul CSJ, în Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr.23 Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor: ”Este necesar ca instanțele judecătorești să ia în considerație că în cazul escrocheriei (art.190 CP) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Escrocheria este o *infracțiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. La încadrarea juridică a infracțiunii de escrocherie nu are importanță metoda prin care se prezintă înșelăciunea sau abuzul de încredere. Aceasta poate fi realizată pe cale verbală, în scris, prin computer sau sub forma unor acțiuni. Astfel, datele false anunțate de făptuitor în scopul dobândirii ilicite a averii proprietarului pot viza atât personalitatea infractorului a altor persoane, cât și unele obiecte, împrejurări, fenomene.

Mai este de precizat, în acest context, că la încadrare, nu au relevanță mijloacele utilizate pentru săvârșirea escrocheriei, important este să stabilim că aceste mijloace au fost folosite pentru sustragere, și nu pentru facilitarea accesului la bunurile respective, nici pentru crearea unor condiții în vederea luării ulterioare a bunurilor pe altă cale. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei etc. Nu interesează dacă victima a fost sau nu ușor indusă în eroare, legea urmărind să apere îndeosebi persoanele credule, mai puțin prudente, deoarece tocmai asemenea persoane sunt mai expuse să devină victime ale escrocheriei.

Constatarea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă-dobândirea ilicită a

bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate. Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special-a scopului de cupiditate.

Subiectul infracțiunii specificate la art.190 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani (în ipoteza faptelor prevăzute la alin. (2) și (3). În celelalte cazuri, vârsta minimă a răspunderii penale este de 16 ani.

Instanța de judecată a reținut că la caz au fost întrunite elementele infracțiunii de escrocherie, deoarece înșelăciunea ca element al escrocheriei se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie, care se poate referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene, care puteau fi înfăptuite pe cale verbală, în scris sau folosind ambele căi simultan. În speță, inculpatul Alexandr Zaviortchin, sub pretextul realizării unui apartament, folosindu-se de încrederea acordată de către Zinaida Uleatovscaia, prezentând ca adevărată a unei fapte minciunoase, prin abuz de încredere, ilicit a dobândit de la Zinaida Uleatovscaia bani în sumă de 28000 Euro.

Astfel, din probele menționate este evident faptul că inculpatul Alexandr Zaviortchin împreună cu ceilalți coparticipanți, Irina Bounegru și Valeri Țurcan (în privința cărora a fost disjunctă cauza și în privința lui Valeri Țurcan examinată în ordinea generală, fiind pronunțată o sentință de condamnare definitivă și irevocabilă), au comis sustragerea prin escrocherie a averii părții vătămate Serghei Martîniuc și Zinaida Uleatovscaia, inculpatului Alexandr Zaviortchin și persoanei Irina Bounegru, în privința căreia a fost disjunctă cauza penală, revenindu-le rolul de organizatori al acțiunilor infracționale, iar lui Valeri Țurcan în privința cărora cauza a fost disjunctă, revenindu-i rolul de autor a faptelor infracționale, astfel încât Valeri Țurcan (persoana în privința căreia a fost disjunctă cauza penală), a organizat comiterea infracțiunii, iar ceilalți coparticipanți Irina Bounegru (în privința căreia a fost disjunctă cauza penală) și inculpatul Alexandr Zaviortchin, nemijlocit au realizat planul criminal, prin executarea indicațiilor lui Valeri Țurcan, care în consecință a dus la deposedarea de bunul imobil ce aparținea cu drept de proprietate lui Serghei Martîniuc și realizarea acestuia către Zinaida Uleatovscaia, în baza actelor false, iar mijloacele bănești obținute, au fost însușite în comun de către inculpați.

Instanța de judecată atestă că declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei incriminate și faptul că a fost supus indus în eroare de către Veaceslav Țurcan se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părților

vătămate nominalizate supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșită de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.

Instanța de judecată consideră că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate mai sus este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părților vătămate și a probelor scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Declarațiile părții vătămate Zinaida Uleatovscaia colaborează cu declarațiile părții vătămate Serghei Martîniuc, date în cadrul urmăririi penale și care au fost date citire în cadrul cercetării judecătorești, precum și cu probele materialele examinare în cadrul ședințelor de judecată, care confirmă cu certitudine faptul că Serghei Martîniuc nu a semnat procura nr. 1445 din 12.05.2009 și nici procura nr. 1446 din 12.05.2009.

Totodată în cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine că inculpatul Alexandr Zaviortchin a primit de la Zinaida Uleatovscaia suma de 28000 Euro, fapt confirmat în ședința de judecată prin recipisa anexată la cauza penală, care demonstrează că banii au fost transmiși pentru procurarea de către ultima a apartamentului cu *****.

Analizând natura raporturilor juridice între inculpat și părțile vătămate, instanța de judecată a ajuns la concluzia că la caz se atestă caracterul penal al acestor relații juridice.

Astfel, este cert faptul că banii au fost transmiși de partea vătămată Zinaida Uleatovscaia și primiți de către Alexandr Zaviortchin, iar, probele expuse supra confirmă intenția directă cu scop de profit a inculpatului, prin ce a și fost realizată latura subiectivă a escrocheriei.

Totodată, reieșind din probele administrate în ședința de judecată, inculpatul Alexandr Zaviortchin prin înșelăciune și abuz de încredere a convins partea

vătămată Zinaida Uleatovscaia că apartamentul *****, îi aparține cu drept de proprietate, deși era conștient de faptul că contractul de vânzare cumpărare nr. ***** din 03.03.2010 încheiat între Irina Bounegru și Alexandr Zaviortchin, este unul fictiv, fapt demonstrat și prin declarațiile depuse în cadrul examinării cauzei penale unde indică faptul că persoana pe nume Veaceslav i-a promis suma de 4000 lei în schimbul faptului dacă va da acordul la înregistrarea imobilului pe numele său.

Prin urmare, este prezentă cu certitudine latura subiectivă a componenței de escrocherie, concretizată prin intenție directă, ori, potrivit pct. 15 al Hotărârii explicative a plenului CSJ „cu privire la practica judiciară despre sustragerea bunurilor” nr. 23 din 28.06.2004, este indicat prin ce modalități se poate contura intenția făptuitorului de a dobândi ilicit bunurile altor persoane prin înșelăciune: situația extrem de neprielnică a persoanei, care își asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției a unor documente false”.

Argumentele inculpatului, precum că acesta nu a comis infracțiunea incriminată, fiind victimă a împrejurărilor și fiind indus în eroare de către alte persoane, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, or delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil, se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și disponibilitatea efectivă a acestuia de a-și executa angajamentele. Din probele administrate în ședința de judecată s-a dovedit cu certitudine că inculpatul a avut de la bun început intenția de a duce în eroare partea vătămată prin prezentarea ca adevărată a unei fapte minciunoase, care ca rezultat a produs daune considerabile.

Potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții

generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunile săvârșite de către aceasta este una mai puțin gravă și una gravă. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social- periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Analizând în cumul aceste circumstanțe, starea socială și familială a inculpatului, audiind în dezbaterile judiciare procurorul și apărătorul, instanța de judecată reține că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale cu închisoarea.

Careva circumstanțe atenuante în baza art. 76 din Codul penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite.

Careva circumstanțe agravante în baza art. 77 din Codul penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de judecată, va reține că Alexandr Zaviortchin nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este caracterizat pozitiv, are loc permanent de trai, anterior a fost condamnat.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi

infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În consecință, instanța consideră că pedeapsa lui Alexandr Zaviortchin urmează să fie stabilită în formă de închisoare în limitele prevăzute de către legislator la art. 190 alin. (5) Cod penal.

În temeiul alin. (4) art. 72 Cod penal, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și exceptional de grave.

Astfel, luând în considerație că Alexandr Zaviortchin a fost recunoscut vinovat în comiterea unei infracțiuni din categoria celor deosebit de grave, instanța consideră că pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Alexandr Zaviortchin urmează a fi executată în penitenciar de tip închis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data reținerii lui Alexandr Zaviortchin, începând cu data intrării în vigoare a prezentei sentințe, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării ultimului în stare de arest preventiv.

În cadrul urmăririi penale partea civilă Zinaida Uleatovskaia a fost înaintată acțiunea civilă față de partea civilmente responsabilă Alexandr Zaviortchin prin care se solicită încasarea prejudiciului material în mărime de 28000 Euro.

În ședința de judecată partea civilă Zinaida Uleatovskaia a susținut acțiunea depusă.

În ședința de judecată inculpatul și reprezentantul inculpatului, avocatul Mihaela Cekan, au pledat pentru respingerea acțiunii civile ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia acțiunii civile înaintate în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței de judecată de către procuror, audiind opiniile participanților la proces, instanța de judecată consideră necesar de a o admite reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componentă de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată și să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice și materiale.

Conform prevederilor art. 61 alin. (1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acțiunea

civilă se judecă de către instanță în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.

Potrivit prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competență căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

La fel, conform prevederilor art. 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Potrivit prevederilor art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Potrivit jurisprudenței CEDO (hotărârea *Tonchev vs Bulgaria* din 19.11.2009) Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală și a statuat că, „...în situația în care sistemul intern permite reclamantilor să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Conform prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În susținerea celor enunțate instanța menționează și jurisprudența CtEDO, cauza *Ernst c. Belgiei* (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

În acest sens instanța reține că, în cadrul urmăririi penale Zinaida Uleatovscaia a fost recunoscută în calitate de parte civilă, iar Alexandr Zaviortchin în calitate de parte civilmente responsabilă.

Astfel, luând în considerație prevederile legale menționate mai sus, analizând materialele cauzei penale și circumstanțele de fapt constatate, instanța de judecată consideră că pretinderea părții civile Zinaida Uleatovscaia cu privire la recuperarea pagubei materiale urmează a fi admisă integral și, anume a prejudiciului material în sumă de 28000 Euro, echivalent conform cursului oficial de schimb valutar al BNM cu suma de 474448,8 lei, cauzat prin infracțiune.

Potrivit prevederilor art. 162 Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictelor rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictelor, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Mijloacele materiale de probă, recunoscute prin ordonanța din 14.11.2013: procura cu nr. 1445 cu seria AN nr. 127010 și nr. 1446 din 12.05.2009, perfectate din numele lui Serghei Martîniuc, perfectate de către notarul privat Nelli Pancova, a se păstra la materialele cauzei penale.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

În conformitate cu art. 382, art. 384-385, art. 389, art. 390, art. 392-394 Cod de procedură penală, instanța de judecată

C O N D A M N Ă:

Alexandr Zaviortchin se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal și i se aplică pedeapsă principală sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea și gestionarea banilor și altor bunuri materiale pe un termen de 4 (patru) ani.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui **Alexandr Zaviortchin** prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu includerea în termenul de ispășire a pedepsei perioada deținerii în stare de arest preventiv de la data de 09.09.2015 până la data de 30.08.2016.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Zinaida Uleatovscaia se admite.

Se încasează de la **Alexandr Zaviortchin** în beneficiul Zinaidei Uleatovscaia, domiciliată în *****, suma de 28000 Euro, care la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial al BNM constituia echivalentul a 474448,8 lei (patru sute șaptezeci și patru mii patru sute patruzeci și opt lei, 80 bani) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

Mijloacele materialele de probă: procura cu nr. 1445 cu seria AN nr. 127010 și nr. 1446 din 12.05.2009, perfectate din numele lui Serghei Martîniuc, perfectate de către notarul privat Nelli Pancova, a se păstra la materialele cauzei penale.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Serghei Papuha